

Udskriftets § 208 svarer til Fd. 4de Octbr. 1833 § 24, og dens første Punktum da navnlig til det første Punktum i denne, idet man kun med Hensyn til Forbrydelsens Betegnelse har foretrukket Udtrykket „uberechtiget“, binder eller indespærre osv. fremfor det i det citerede Lovsted brugte Ord „voldelig“, der ikke passer paa enhver Indespærring og neppe heller kan anvendes, hvor Nogen t. Ex. bindes i Søgne. Straffen har man imidlertid meent at burde give en noget større Bidde en i Fd. 1833 § 24, idet der dels under Bestemmelsen indbefattes Tilfælde, hvor en Straf af 1 Aars Forbedringshuusarbejde turde kunne være for mild, t. Ex. hvor Nogen voldelig binder eller indespærre sine Forældre, uden at man dog har fundet tilstrækkelig Anledning til herfor at foreskrive en kvalificeret Straf, navnlig ubetinget Strafarbejde, da Omstændighederne dog kunne gjøre et saadant Forhold mere undskyldeligt, saasom hvor Indespærringen skeer for at forhindre de Paagjældende fra at prostituere sig eller at gjøre sig skyldige i Udsvævelser. — De els kunne forekomme Tilfælde af Indespærringer m. v., hvor den i Fd. 1833 § 24 satte Minimumsstraf af Fængsel paa Bånd og Brød vilde være uforholdsmæssig haard. Det har endog været under Omtale i Kommissionen, om man ikke ved Siden af Fængselsstraffen som Alternativ burde opstille Bøder, da der under de i Paragraffen brugte, meget omfattende Ord vil kunne indbefattes Tilfælde, hvor Frihedsberøvelsen er af saare liden Betydning og nærmest fremtræder som en Fornærmelse, hvorfor Analogien af de for Injurier givne Straffebestemmelser kunde synes at tale for Anvendelsen af den nævnte mindre Straf. Man har dog meent ikke at kunne tilraade dette af Hensyn til, at den omhandlede Forbrydelse, at binde eller indespærre Nogen osv., i sit Væsen maa ansees at være af en mere graverende Natur. Det synes derhos heller ikke praectist at kunne have nogen Betænknelighed at fastholde Fængselsstraf som Minimum, naar hensees til, at Sagen ifølge Udskriftets § 209 ikkun skulde være Gjenstand for offentlig Paatale, naar den Skyldiges Forhold antages at egne sig til større Straf end (Bøder eller) simpelt Fængsel. Rigesom det

forstaaer sig af sig selv, at Handlinger af den omhandlede Bessaffenhed overhovedet ikke kunne straffes, naar de alene have Charakteren af Spøg, saaledes vil vistnok den Paagjældende som oftest tage i Betænkning selv at reise Sag for en Indespærring, der, uden at medføre en Frihedsberøvelse af virkelig Betydning og uden at være skeet i anden retsstridig Hensigt, væsentlig kun fremtræder som krenkende ifølge den uheldige eller latterlige Situation, hvori han ved samme er bragt. — Det andet Punktum i § 208, som omhandler den mere kvalificerede Frihedsberøvelse, svarer vel væsentlig til det 2det Punktum i Fd. 1833 § 24, men ligesom man har anset det for vigtigt, ligesom i selve Paragraffen at opstille en bestemt Straf for de deri ommeldte Forbrydelser, istedetfor, som skeet er i det citerede Lovsted, at henviser til Analogien af de for en anden Forbrydelse fastsatte Straffe, saaledes turde det formeentlig være naturligt ved Betegnelsen af de kvalificerede Frihedsberøvelser først at nævne de mere almindelige kvalificerende Momenter, Frihedsberøvelsens Langvarighed og dens skadelige Indflydelse paa den Forurettedes Sjæls- og Legemstilstand, og dertil at knytte Fremhævelsen af de særlige, i Fd. 1833 § 27 2det Punktum først nævnte, Tilfælde af en kvalificeret Frihedsberøvelse, nemlig at Nogen bortføres til fremmede Lande osv. Det, som der er Anledning til at fremhæve som kvalificerende ved Frihedsberøvelsen, er dernæst ikke just de med samme forbundne Mishandlinger, som Fd. 1833 alene omtaler i Slutningen af § 24, idet Tilstedeværelsen af saadanne, egentlig involverer en Konkurrence af 2 Forbrydelser, en Frihedsberøvelse og en Voldsforbrydelse, hvilken sidste naturligviis, uden at det behøver udtrykkelig at siges, efter Omstændighederne maa kunne medføre en højere Straf; et kvalificerende Moment ved Frihedsberøvelsen er det derimod, at denne selv, saaledes som det hedder i § 208, har været en skadelig Indflydelse paa den Paagjældendes Sjæls- eller Legemstilstand, hvilket vel kan være Tilfældet, uagtet ingen Mishandling eller betydelig Vold i egentlig Forstand har været forbunden med den. Noget Andet er det, at der er Grund til for en saadan Frihedsberøvelse at sætte en Straf, der svarer til den, der